

Balladen om den stora renoveringen av Tokenäskvarnen

Text: Reidar Wahlström till Olle Adolfssons "Balladen Om Det Stora Slagsmålet På Tegelbacken"

I februari månad tjugohundratjugoett
Ett gäng av Bödas busar på väg man hade sett.
Mot Kroken ställdes kosan, bort till Tokenäsets fyr
För där stod kvarnen som var gubbarnas bestyr.

Det var Kjelle, det var Bosse, båda gubbar med kulör
Och så Leffe, han som alltid var på strålande humör,
Som med skruvar och med tumstock lämna Bödas bus och skarn,
Och for till Kroken för att rädda våran kvarn.

Det visa sig för tungrott, men att erkänna 't var hårt
Att fixa hela kvarnen det var alldeles för svårt.
Man stötte och man blötte tills den äldsta av dom sa:
"Det är hjälp av Krokens boys vi måste ha!"

Då kom Mikael och Kåre, sjöbusar av värsta sort,
Som med Erik och med Reidar sa: "Det här är ingen sport!
Får vi bara några bullar och en redig kafferast,
Ska vi säkert klara skivan i all hast!"

Det hamrades och skruvades och räknades för två
Och tjärades och målades och mättes likaså.
Det var aldrig tal om kanske när dom väl satte igång
Och allihopa sjöng på denna lilla sång!

Det var Kjelle, det var Bosse, båda gubbar med kulör
Och så Leffe han som alltid var på strålande humör.
Ja där var Micke, Kåre, Reidar, där var Erik i den tropp,
Som nu åter byggde Toknäs-kvarnen opp!

En dag var alla samlade, för nu så var det dags
För gångåsen att komma och sen lyftas upp på plats.
Men trots att Kvarnföreningen vart där och tagit alla mått
Så var åsafan två decimeter kort!!!

Ja det var grabbarna från Böda och från Kroken som sig bör
Som på Toknäsbacken samlades och svor uti en kör
Ja, där stod dom hela dagen, fram till klockan den blev fem
Och då vände dom på klacken och gick hem.

Och vingarna till kvarnen låg och vänta på sin tur
Att resa sig mot himlen i en stilenlig kontur.
Men att fästa dom i godset det gick inte särskilt bra,
Nej den gångåsen var ingenting att ha.

Det var Kjelle, det var Bosse, båda gubbar med kulör
Och så Leffe han som alltid var på strålande humör.
Ja där var Micke, Kåre, Reidar, där var Erik i den tropp,
Som nu åter byggde Toknäs-kvarnen opp!

Men vingarna kom upp till slut med mycket slit och svett,
Det blev den bästa väderkvarn man nånsin hade sett.
Nu skulle bara kilarna på åsen sättas dit,
Det var därför Bosse Sandström nu kom hit!

Ja det var Kjelle och två Bossar, alla gubbar med kulör
Och så Leffe han som alltid var på strålande humör.
Ja där var Micke, Kåre, Reidar, där var Erik i den tropp,
Som nu åter byggde Toknäs-kvarnen opp!

En dag sa Börje Andersson, att det blir inte nå't
Om inte jag blir omnämnd snart häruti denna låt.
Jaha, jovisst, ska bli, sa jag och satte fart förstås,
För på något sätt så är han våran boss!!

Ja det var Kjelle och två Bossar, alla gubbar med kulör
Och så Leffe han som alltid var på strålande humör.
Ja där var Micke, Kåre, Reidar, där var Erik i den tropp,
Som nu åter byggde Toknäs-kvarnen opp!

När vingarna sku'kilas, ja, då blev det bara stopp,
Vad fick väl våra gubbar se, när dom dit klättrat opp?
Det tog en stund att fatta för det var så svårt att tro,
Att det en gångmåås på vår gångås byggt ett bo!!

Ja det var Kjelle och två Bossar, alla gubbar med kulör
Och så Leffe han som alltid var på strålande humör.
Ja där var Micke, Kåre, Reidar, där var Erik i den tropp,
Som nu åter byggde Toknäs-kvarnen opp!

Men så en dag så blev det dags för det vi väntat på,
Att våran fina väderkvarn belysning skulle få.
Nu står den där på backen och den lysas upp av ljus
Och hurraropen hörs bland kåkar och bland hus!

Och än idag med stolthet talar man här ner på stan
Om hur gubbarna tog för sig för att rusta våran kvarn.
Nej, det var aldrig tal om kanske när dom väl satte igång
Och nu jag slutet nått på denna lilla sång!
Pling, plong!

Reidar Wahlström, 2021-05-18 – 2022-06-21